

Nieuwsbrief Kroatië 2017 (2)

Stichting Vrienden Speciale Kinderhulp

Beste allemaal

Afgelopen vrijdag was het al weer een week geleden dat we richting Kroatië vertrokken om uit te kijken naar een nieuwe school. Het is allemaal nog onzeker of we in 2018 een kamp kunnen organiseren want de financiën moeten er wel zijn uiteraard. Maar we moeten wel iets gaan organiseren anders heeft de school geen tijd om bepaalde zaken te gaan regelen.

Vandaar dat we, toen we eenmaal een keuze van de school hadden gemaakt, tegen de schoolleiding hebben gezegd dat we pas in april definitief kunnen toezeggen of de school kan komen of niet.

We hebben wel de accommodatie vast moeten leggen anders gaat dat onze neus voorbij komende zomer en dat willen we zeker niet omdat de Zandkamp een van de beste groepsaccommodaties is die we kennen met vriendelijke en meelevende eigenaars.

De keuze dit jaar is gevallen op de school in Mirkovci waarvan afgelopen jaar ook 20 kinderen zijn geweest. Mirkovci is een dorp vlak voor de stad Vinkovci.

We gaan altijd op bezoek bij de school of scholen die voorgaande jaren zijn geweest en daarom hebben we dat dit keer ook gedaan. Het eerste bezoek was aan de school in Mirkovci en daar werden we uitbundig begroet.

We werden duidelijk verwacht.

De kinderen stonden ons buiten al op te wachten en ook juf Kaja kwam naar buiten. Op de deur hing een papier met daarop welkom Ton en Tineke. Dat geeft altijd een goed gevoel om te zien dat je zo welkom bent.

De kinderen van het afgelopen jaar waren allemaal bij elkaar in één lokaal waar we gezellig met elkaar hebben nagepraat over het kamp.

We hebben het gehad over de leuke dingen op het kamp en wat ze niet leuk vonden maar we kregen te horen dat alles leuk was dus alleen maar positieve berichten.

Dat is goed om te horen vooral omdat we vorig jaar al bepaalde zaken hebben laten vallen vanwege de financiën.

Zo hebben we de dierentuin laten vallen en in plaats daarvan hadden we een hele leuke dag bij Indoorski in Ermelo waar de kinderen konden klimmen, met een sleetje konden rijden, waar oud Hollandse spelletjes waren uitgesteld en waar ook lekkere limonade en een snoepje voor ze klaar stonden.

Deze hele dag werd door het bedrijf gesponsord waar we uiteraard heel blij mee waren, dus Cas en Inez hierbij nogmaals onze hartelijke dank.

De kinderen spraken er nog over, vooral omdat ze eerst niet naar boven durfden maar dankzij jullie toch gingen. Een hele overwinning dus.

Via onze bingo-ers hebben we ook papier gekregen om mee naar school te nemen. Het was een krat vol en dit hebben we in Mirkovci achter gelaten.

De school is altijd blij met dit soort papier. Het is wat dikker dan gewoon papier en ze kunnen hier mee knutselen en allerlei andere dingen doen. Zo zien jullie maar weer dat we veel dingen kunnen gebruiken.

Van de kinderen in deze school kregen Ton en ik een leuk aandenken. Een leuke tekening met allemaal handjes erop en hun foto en namen.

Die krijgen natuurlijk een ere plaatsje in ons huis.

We hebben een aanbod gekregen van een mooi poppenhuis maar helaas konden we dat niet mee nemen met de auto maar niet getreurd aankomende zomer zou dat wel met de bus kunnen als ons kamp doorgaat.

We zijn even aan het navragen geweest waar het naar toe zou kunnen gaan en waarschijnlijk gaat dit poppenhuis naar een naschoolse opvang die net is opgezet. Dit is iets nieuws in Kroatië en een van 'onze kinderen' (van 18 jaar geleden) heeft dit opgezet. Samen met nog een aantal mensen zijn ze gestart omdat er behoefte was aan opvang van kinderen in de stad waarvan de ouders werken. Ze helpen de kinderen met hun huiswerk en voor de kleintjes zorgen ze tot hun ouders thuis komen. Zij konden wel wat speelgoed gebruiken dus het poppenhuis krijgt vast een goed plekje.

Op dinsdag zijn we naar de school in Cakovci geweest waar de andere helft van de kinderen vandaan kwamen.

Ook daar hebben we een aantal kinderen gezien maar omdat dit een school is die ook dependances in 4 andere dorpen heeft en er ook kinderen op twee van die dependances zaten, zijn we ook daar naar toe geweest. Ook hier werden we hartelijk verwelkomd.

In Cakovci wordt ieder jaar een kerstmarkt gehouden en vele jaren hebben we daar bananendozen vol met spullen naar toe gebracht toen we nog in een busje reden. De afgelopen twee jaar hebben we niet zo veel mee kunnen nemen omdat de auto een stuk kleiner is geworden maar toch lukt het iedere keer weer om een grote tas met spullen mee te nemen.

Rob en Yvonne uit Alphen zorgen daar iedere keer weer voor en ook dit jaar werden er mooie dingen richting het Westland gebracht zodat we het weer mee konden nemen.

De school koopt van de opbrengst van de Kerstmarkt altijd spullen voor de school. Zo hebben ze vorig jaar sportmateriaal gekocht.

We zullen zien wat ze dit jaar van de opbrengst zullen kopen, maar de school was er zeer heel erg blij mee.

Natuurlijk zijn we ook nog naar de scholen van twee en drie jaar geleden geweest. In Vinkovci werden we warm onthaald. We gingen bij hen op bezoek tijdens de grote pauze en daar zagen we heel veel kinderen die gezellig bij ons kwamen.

Hetzelfde was het geval in Racinovci en Gunja waar een paar jaar geleden een grote overstroming was geweest. Gelukkig gaat het daar nu wel wat beter maar een bezoekje wordt altijd zeer op prijs gesteld. Mensen zijn blij dat er nog aan hen wordt gedacht.

Dit jaar waren we ook erg vroeg naar Kroatië en dat had een speciale reden. Een van de kinderen die meer dan twintig jaar geleden bij ons was ging trouwen. We hebben er altijd voor gezorgd dat ze kon studeren en ook haar familie hebben we regelmatig met iets kunnen helpen. Haar moeder overleed helaas twee jaar geleden veel te jong en Gordana heeft altijd voor haar gezorgd toen ze ziek werd. Helaas kreeg Gordana zelf ook een tia waar ze gelukkig heel goed doorgekomen is en nu ging ze dan trouwen met een ontzettend aardige man en wij waren uitgenodigd voor de bruiloft.

Natuurlijk hebben we ook Ivan en zijn familie bezocht. We hoorden dat hij opnieuw een aantal operaties zou moeten ondergaan en de familie was nu zelf bezig om sponsors hiervoor te zoeken. We zijn blij dat we ze een aantal jaren hebben kunnen helpen en dat ze nu zelf gaan zorgen om de financiën rond te krijgen.

Ivan krijgt tegenwoordig thuis les in zelfredzaamheid. Iets van dagopvang is er wel maar niet in zijn regio. Gelukkig zorgt de regering er voor dat moeder hiervoor een toelage krijgt.

Ivan zag er verder goed en gelukkig uit en dat is ook fijn om te zien.

Hij was ook blij om ons te zien en liet vol trots zijn nieuwe hondje zien.

U ziet het, veel bezoekjes in één week.

Soms werden we zelfs onderweg 'klem' gereden. Een ouder ziet onze witte auto met de gele kentekenplaten en haalt ons is. Vervolgens stopt ze voor een kruising voor onze auto en stapt uit.

We moesten bij haar op de koffie komen en ze was de moeder van Nancy, Sara en Luka. We hebben inmiddels meer dan 800 kinderen in Nederland gehad dus wie o wie maar gelukkig viel het kwartje in eens en we zeiden dat we in het voorjaar zouden proberen om een gaatje te vinden.

In het centrum van de stad liep een meneer over de stoep die onze auto zag. We stonden stil voor stoplichten en hij gebaarden dat we hem moesten bellen en hij zwaaide uitbundig naar ons. We hebben tot op de dag van vandaag geen idee wie het is maar het geeft u een indruk dat we inmiddels bekend zijn als de bonte hond.

Ook zijn we op zoek gegaan naar drie nieuwe jonge leiding en inmiddels hebben we er drie gevonden die het leuk vinden en vooral, die geschikt zijn, om drie weken kamp te doen.

Een aantal van u zal ons ook via Facebook volgen en gelezen hebben dat we wel eens bij Charlie op bezoek gingen.

Charlie is de naam van een koffiebar waar leerkrachten elkaar na school wel eens ontmoeten.

We zijn er een paar keer geweest zodat we alle leerkrachten in een keer zagen en dat scheelt dan ook weer een hoop tijd en auto rijden.

Alles bij elkaar hebben we een mooie week gehad met veel oude en nieuwe ontmoetingen.

We hopen dat u veel plezier heeft gehad in deze nieuwsbrief met onze laatste ontwikkelingen, en dat we dit jaar weer voldoende sponsorgeld binnen kunnen halen om het kamp in 2018 te kunnen verwezenlijken. Mocht u sponsors weten, geef ze aan ons door zodat we ze aan kunnen schrijven.

U hartelijk bedankt voor uw belangstelling en meeleven met het wel en wee van onze stichting.

Tot ziens en met een vriendelijke groet
Stichting Vrienden Speciale Kinderhulp
Ton en Tineke

